

ประกาศ ตั้งเจ้าพระยา

คู่ภมัตถุ พระพุทธ ศาสตร์ถาด เป็น อดีตภาค ๒๔๕๓ พรรษา
กอดบัตถุขุมนัน จันทรโศกร ได้ณสัมพัทธ์ร ผุ่สมาดตุ่กบัทถุ จตุรติถ
ภุมวาร ตูริยคตถิถาร รัตนโกสินทร ศก ๑๒๙ มกราคมมาถ
คตถิยตุ่รทิน โดย กาด นียม

พระบาท สมเด็จพระ ปรมเนทร มหา จสิรวาจุ เอก อรรค มหา บุรุษ
ปรม นราธิราช พินิต ประชา นารถมหา สมมตวงษ์ อดีตคัยพงษ์อมรัตน
วรคตถิยราช นิกโรคม จาตุรนต์บรม มหา จักรพรรดิราช สังกาศ อุภโต
ตุ่รราช สังกตถุทจ เคะระ หนั จักรี บรม นารถ จุฬาดงภรณ ราชวรางกูร

เล่ม ๒๗ หน้า ๒๔๒๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ มกราคม ๑๒๙

บรม มกุฎ เหนทร สุรสันตติวงษวิสิฐ สุธาจิต บุรพา จิการ อุดยถกฤษฐา
ภินิหาร ฤติเรก บุญฤทธิ์ รัญ ฤกษ์ณ วิจิตร โสภากยสุรพวงค์ มหา
ชโนตมางค ประณตมาท บงกชยุคค ประสิทธิ สุรพศุภ ผด อุดม บรม สุ
มาตย ทิพยเทพาวตาร ไพศาด เกียรติกุณ อุดยพิเศษ สุรพเทเวศรานุกรักษ์
บุริม ศักติ สมญา เทพ ทวาราวดี ศรี มหาบุรุษ สุต สมบัติ เสนางคนิกร
รัตนอัศวโกศล ประ พนช ปริษามัทธสมาจาร บริบูรณ์คุณ สยามา
ทินคร วรุตเมก ราช คิลก มหา ปรีวาร นายก อนันต มหันต วรฤทธิเศ
สุรพวิเศษ ศิรินิชร บรม ชนกาติศร สมมต ประสิทธิอวยศ มโหคม
บรม ราช สมบัติ นพปฏฐ เสวตฉัตรราชฉัตร ศิริวัตโนปลक्षण มหา
บรม ราชภิกษุภิกษุ สรรพศกศ วิชิตไชย สกตมโห ศอวิกรมหา
สวามินทร มเหศวร มหินทร มหา รามาธิราช อโรคม บรม นารถ ชาติ อาชา
อไศรย พุทธาทิไตร รัตนสุรณารักษ์ อุดยศักดิ์ อรรค นเรศ รามาธิ
เมตตากรุณา สัตตตฤไทย อโนปไมย บุญการ สกตไพศาด มหา รัชฎา
ธิเบนท์ ปรมนทว ธรรมิก มหา ราช ธิราช บรม นารถ บพิตร
พระ มงกุฎเกล้า เจ้า อยู่หัว

ทรง พระราช คำไว้ว่า พระยา ศรี พิพัฒน์ รัตนราช โภษา ธิบัติ ได้
ถวายตัว เป็น มหาดเล็ก แต่ ใน แผ่น ดิน พระบาท สมเด็จพระ นั่ง เสด็จ เจ้า
อยู่หัว ครั้น ใน แผ่น ดิน พระบาท สมเด็จพระ จอม เสด็จ เจ้า อยู่หัว

วันที่ ๑๑ มกราคม ๑๒๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๗ หน้า ๒๔๒๕

ที่ได้รับใช้ โกลด์ ชิต พระองค์ ทรง พระกรุณา อย่าง ยิ่ง ได้ เป็น ผู้ ถวาย
อยู่ งาน นาค มิ ได้ ชาติ แต่ เมื่อ เวลา ทรง พระ ประชวร ก็ ได้ ทรง
พระ กรุณา โปรด เกล้าโปรด กระหม่อม ให้ เจ้าไป เฝ้า พยาบาล ช้าง ใน
ที่ พระ บรรทม จน กระทั่ง ถึง เวลา สวรรคต ครั้น ภายหลัง มา ใน
รัชกาล ของ พระบาท สมเด็จพระพุทธเจ้า หลวง ก็ ได้รับ ราชการ ใน ตำแหน่ง
หน้าที่ต่าง ๆ เป็น ลำดับ เป็น ที่ ใ้วาง พระราช ฤทธิย์ แต่ ทรง พระ
เมตตา กรุณา ยก ย่อง ให้ ได้รับ เกียรติยศ เป็น ขุน นาง ผู้ใหญ่ รับ ราช
การ ต้น ของ พระเศษ พระคุณ ด้วย วิริยภาพ อัน สม่าเสมอ มิ ได้ มีความ ย่อ ท้อ
มี น้ำใจ สุจริต จงรัก ภักดี เป็น ตัว อย่าง อัน ประเสริฐ ของ ข้าราชการ
ผู้หนึ่ง

ส่วน พระบาท สมเด็จพระ มงกุฎ เกล้าเจ้า อยู่หัว นั้น ทั้ง แต่ ทรง
พระเขาว มา ก็ ได้ เคย ทรง นับ ถือ พระยา ศรี พิพัฒน์ ว่า เป็น พระ ประ
ยรญาติ ผู้ใหญ่ แต่ ทรง เชื้อ แน่ พระราช ฤทธิย์ ใน ความ จง รัก ภักดี
ต่อ ได้ เฝ้า ถอง ชูดี พระบาท มิ ได้ ย่อ หย่อน จึง เป็น ผู้ ที่ สมควร จะ ทรง
ยก ย่อง พระราช ทาน ถานันครศักดิ์ อัน สูง ได้

จึง มี พระ บรม ราช โองการ ดำรัส สั่ง ให้ สถาปนา พระยา ศรี พิพัฒน์ รัตน
ราช โภชา ธิมดี ขึ้น เป็น เจ้า พระยา มี สมญา จาก ใน ทิรัญมิตร ว่า
เจ้า พระยา สิริ รัตน มนตรี เทพ วัชรวิ มหา ประยรญาติ บรม นารถ

เล่ม ๒๗ หน้า ๒๔๒๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ มกราคม ๑๙๑๙

มานิต วิศิษฐศักดิ์ สัตยาวิเศษสถาพร จิรุปกรณ์ ราชกิจ สุจริต
จริยวัตร รัตตัญญูบุรุษ สุทธิธิดาวิชาไศรย ศรีรัตนไศรยคุณ ธาดา
ถนอมพิริยวรากรม พายุ อีสานาม ถือศักดิ์นา ๑๐๐๐๐ จงเจริญ
ทฤฆชนมายุ พรพรรณสุลลิสวัสดิ์พิพัฒน์ มงคล ธนสารสมบัติ บริวาร
สัมบูรณ์ทุกประการ เทอญ

พระราชทานเครื่องยศ

เจ้าพระยาสุรรัตนมุนตรี

- ๑ มาตราได้รางวัลเงินเครื่องทองคำดงยา ๑
- ๒ เสื้อทอง ประภาศ ขลิบทองคำสำรับ ๑
- ๓ กระมีปักทองคำ ๑
- ๔ หีบหมากไม้ดง หุ้มทองคำดงยา หัตถ์ตราช้าง ๑